

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
SPLIT

IZ KATOLICE

13-03-2017

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

Priloga: 3
Datum: 13.03.2017
Mjesto: Zagreb

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Vraćamo spis poslovni broj St-45/15 (svežanj 1. – 9. spisa i dokumentacija) zajedno s 3 otpravka drugostupanjske odluke poslovni broj PŽ-6891/2016-2 od 1. ožujka 2017., na daljnje postupanje.

Zagreb, 7. ožujka 2017.

Za točnost otpravka- ovlašteni službenik

Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ PUNE

Prima pošte

13-03-2017

Prostori za o...
POŠTA
Evid. broj
Dok. broj

REPUBLIKA HRVATSKA**RJEŠENJE**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvijestitelja, i Draženke Deladio, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB 34606600284, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, OIB 04325766652, Baldham, Wallbergstrasse 3, Savezna Republika Njemačka, kojeg zastupaju punomoćnici Marko Kallay, Ivna Medić i Livija Sokol, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Kallay & partneri d.o.o., Zagreb, Ilica 1A, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016., u sjednici vijeća održanoj 1. ožujka 2017.

riješio je

I. Odbija se žalba stečajnog vjerovnika TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, Baldham, Savezna Republika Njemačka, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. u dijelu u kojem je osporena tražbina navedenog stečajnog vjerovnika u iznosu od 82.492.949,97 kn, te u dijelu u kojem je taj stečajni vjerovnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti dijela osporene tražbine u iznosu od 62.254.300,04 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. u dijelu u kojem je stečajni vjerovnik TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, Baldham, Savezna Republika Njemačka, upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti dijela osporene tražbine u iznosu od 20.238.649,93 kn i rješava:

Upućuje se stečajni upravitelj stečajnog dužnika u roku od osam dana od primitka pisanog otpravka ovog rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS GmbH, Baldham, Savezna Republika Njemačka, u iznosu od 20.238.649,93 kn.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. osporena je tražbina stečajnog vjerovnika TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, Baldham, Savezna Republika Njemačka, u iznosu od 82.492.949,97 kn, te je navedeni stečajni vjerovnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine.

Prema obrazloženju pobijanog rješenja proizlazi da je tražbinu navedenog stečajnog vjerovnika osporio stečajni upravitelj na posebnom ispitnom ročištu održanom 14. lipnja 2016., da osporavanje nije otklonjeno, te da je sud prvog stupnja, smatrajući da stečajni vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom u odnosu na osporenu tražbinu, odlučio primjenom odredbe čl. 178. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ). Pritom je za istaknuti da je sud prvog stupnja podnesak navedenog stečajnog vjerovnika od 8. lipnja 2014. smatrao novom prijavom, koju je odbacio rješenjem od 14. lipnja 2016. i koje je rješenje ukinuto odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5447/16 od 27. rujna 2016.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, iz svih žalbenih razloga, pobijajući prvostupanjsko rješenje u cijelosti.

U žalbi, u bitnome, ističe da je sud prvog stupnja pogrešno ocijenio podnesak žalitelja od 8. lipnja 2016. novom prijavom i koju je odbacio rješenjem od 14. lipnja 2016. Prema navodima žalbe, tim je podneskom stečajni vjerovnik samo pojasnio i obrazložio navode iz pravovremeno podnesene prijave, a koja prijava u tom trenutku još nije bila ispitana. Zbog pogrešne ocjene stečajnog upravitelja i suda prvog stupnja, da je podnesak od 8. lipnja 2016. pogrešno tretiran kao nova prijava, iako tim podneskom nije promijenjena, ni dopunjena osnova, a niti iznos već prijavljene tražbine.

Također, da je pogrešan zaključak suda prvog stupnja da za osporenu tražbinu ne postoji ovršna isprava, te da je takav zaključak posljedica pogrešnog utvrđenja tog suda da bi stečajni vjerovnik ovršnu ispravu (zadužnicu) stekao izjavom o prijenosu zadužnice od društva TECHCOM GmbH tek 10. lipnja 2016., odnosno nakon otvaranja stečajnog postupka. Prema navodima žalitelja, on je ovršnu ispravu stekao još 15. travnja 2014. na temelju ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova kojega je tada sklopio s navedenim društvom i na temelju kojeg je preuzeo tražbinu koju je TECHCOM GmbH imao prema stečajnom dužniku, a zadužnica je bila samo sredstvo osiguranja naplate i prenesena je na novog vjerovnika zajedno s tražbinom, što da je vidljivo iz navedenog ugovora i same zadužnice. Tvrdi da u tom dijelu, sud prvog stupnja nije valjano obrazložio svoju odluku, te da je zaključak suda u tom dijelu proizvoljan i nejasan. Zbog toga da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP).

Isto tako, stečajni vjerovnik smatra da je zbog pogrešne ocjene o karakteru njegovog podneska od 8. lipnja 2016., u odnosu na dio prijavljene tražbine koji je osiguran zadužnicom sud prvog stupnja propustio primijeniti odredbu čl. 178. st. 4. SZ-a i uputiti stečajnog upravitelja na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja dijela tražbine. Ponavlja navode iz postupka prema kojima navedeni podnesak ne predstavlja novu prijavu, već samo pojašnjenje ranije koja je podnesena pravovremeno, te da je sud prvog stupnja svoj zaključak obrazložio ne navodeći zakonske odredbe i koristeći nedopuštenu analogiju s postupkom dopunjavanja žalbe podnesene protiv odluke suda.

Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 126.000,00 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a, a u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ/15), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito u dijelu u kojem je osporena cjelokupna prijavljena tražbina žalitelja, te u dijelu u kojem je ovaj upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti dijela osporene tražbine u iznosu od 62.254.300,04 kn, dok je u odnosu na dio kojim je žalitelj upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja dijela osporene tražbine u iznosu od 20.238.649,93 kn sud prvog stupnja pogrešno primijenio materijalno pravo.

Iz sadržaja pobijanog rješenja i dijela spisa dostavljenog ovom sudu radi odlučivanja povodom žalbe proizlazi:

- stečajni postupak nad stečajnim dužnikom otvoren je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 18. studenog 2015.,
- žalitelj je prijavio tražbinu 14. prosinca 2015. i to u iznosu od 10.829.965,20 EUR (što je na dan otvaranja stečajnog postupka iznosilo 82.492.965,97 kn),
- prvo ispitno ročište održano je 14. siječnja 2016., a na tom ročištu žaliteljeva tražbina nije ispitana jer se stečajni upravitelj nije mogao određeno izjasniti, te je određeno da će se ta tražbina (kao i tražbine još nekoliko vjerovnika) ispitati na posebnom ispitnom ročištu,
- sporna tražbina žalitelja ispitana je na posebnom ispitnom ročištu održanom 14. lipnja 2016., nakon kojeg je ročišta doneseno pobijano rješenje od 5. rujna 2016., s tim da je stečajni upravitelj iskazao da je tražbinu ispitao isključivo na temelju navoda prijave od 14. prosinca 2015., ne uzimajući u obzir objašnjenja koja je stečajni vjerovnik dostavio 8. lipnja 2014.,
- prije održavanja navedenog ročišta žalitelj je 8. lipnja 2016. stečajnom upravitelju dostavio podnesak kojem su podnesku priložene isprave (zadužnica na iznos od 2.607.002,00 EUR ovjerena kod javnog bilježnika Boška Jurišića iz Splita pod brojem ovjere OV-5592/13 od 31. srpnja 2013. i izjava o prijenosu zadužnice od 10. lipnja 2016.), koje isprave nisu bile priložene prijavi od 14. prosinca 2015.,
- sud prvog stupnja ocijenio je podnesak žalitelja od 8. lipnja 2016. novom prijavom tražbine i navedenu tražbinu odbacio kao nepravovremenu rješenjem poslovni broj St-45/15 od 14. lipnja 2016.,
- protiv naprijed navedenog rješenja, stečajni vjerovnik je podnio žalbu, povodom koje je žalbe Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojim rješenjem poslovni broj Pž-5447/16 od 27. rujna 2016. ukinuo pobijanu odluku i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Prema odredbi čl. 175. SZ-a proizlazi da se na ispitnom ročištu prijavljene tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu, da je stečajni upravitelj dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu, te da se tražbine koje je osporio stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika moraju posebno raspraviti.

Odredbom čl. 177. st. 1. SZ-a propisano je da se tražbina smatra utvrđenom ako ju na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori koji od stečajnih vjerovnika.

U konkretnom slučaju tražbinu žalitelja podnesenu 14. prosinca 2015. osporio je stečajni upravitelj na posebnom ispitnom ročištu održanom 14. lipnja 2016., a osporavanje nije otklonjeno.

Također, žalitelj je upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti tražbine i to na temelju odredbe čl. 178. st. 1. SZ-a.

S obzirom na to da je stečajni upravitelj osporio cjelokupan iznos tražbine žalitelja, a osporavanje nije otklonjeno, pravilno je sud prvog stupnja utvrdio navedenu tražbinu osporenom za cijeli iznos, pa je primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a u tom dijelu trebalo žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana niti u odnosu na dio rješenja kojim je žalitelj upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporenog dijela tražbine u iznosu od 62.254.300,04 kn, jer za taj iznos stečajni vjerovnik nesporno ne raspolaže ovršnom ispravom, pa je sud prvog stupnja za navedeni iznos tražbine pravilno primijenio odredbu čl. 178. st. 1. SZ-a.

Međutim, u odnosu na dio pobijanog rješenja u kojem je žalitelj upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti tražbine u iznosu od 20.238.649,93 kn, zbog pogrešnog pravnog stajališta, sud prvog stupnja pogrešno je primijenio materijalno pravo na način da je o upućivanju na pokretanje parnice odlučio primjenom odredbe čl. 178. st. 1. SZ-a, umjesto, ispravno, odredbe čl. 178. st. 4. istog Zakona.

Naime, sud prvog stupnja pogrešno je podnesak žalitelja dostavljen stečajnom upravitelju 8. lipnja 2016. ocijenio novom prijavom i odbacio ga svojim rješenjem od 14. lipnja 2016. (navedena odluka ukinuta je rješenjem ovog suda od 27. rujna 2016.). Ovo stoga jer iz sadržaja navedenog podneska proizlazi da žalitelj njime samo obrazlaže i nadopunjava navode svoje prijave tražbine od 1. prosinca 2016., a s obzirom na to da u podnesku navodi identičnu tražbinu i njezinu osnovu, te da sama prijava i podnesak od 8. lipnja 2016. sadržajno predstavljaju logičku cjelinu. Pri tome je za istaknuti da je u navedenom podnesku žalitelj dijelom ispravio iznos tražbine tvrdeći da je omaškom u pisanju, umjesto dijela iznosa od 1.300.000,00 EUR s osnove ugovora o zajmu u prijavi naznačio iznos od 1.300,00 EUR.

Da se doista radi o nenamjernom propustu (pogrešci u pisanju) i da je iznos tog dijela tražbine doista 1.300.000,00 EUR vidljivo je iz ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova kojega su 15. travnja 2014. zaključili Techcom Gmbh (od kojega je žalitelj stekao tražbinu), žalitelj i stečajni dužnik, a koji je ugovor priložen uz podnesak žalitelja od 8. lipnja 2014.

Također, pogrešna je i ocjena suda prvog stupnja da je žalitelj zadužnicu solemniziranu kod javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina pod brojem ovjere OV-5592/13 od 31. srpnja 2013. izdanu radi osiguranja iznosa od 2.657.002,00 EUR stekao izjavom o prijenosu zadužnice od 10. lipnja 2016., odnosno nakon otvaranja stečaja.

Naime, iz sadržaja naprijed navedenog ugovora od 15. travnja 2014. (čl. 3. ugovora) proizlazi da je žalitelj, osim tražbine, preuzeo i sredstva osiguranja, a prema sadržaju zadužnice ovjerene 31. srpnja 2013. proizlazi da je izdana upravo radi osiguranja dijela sada žaliteljeve tražbine u iznosu od 2.657.002,00 EUR. Sukladno navedenom, proizlazi da je

žalitelj ugovorom od 15. travnja 2015. zajedno s tražbinom stekao i zadužnicu kao sredstvo njezinog osiguranja, odnosno da je ovršnu ispravu (koja se odnosi na dio prijavljene tražbine) već imao u trenutku otvaranja stečajnog postupka, a ne da je ova stečena nakon otvaranja stečajnog postupka kako to obrazlaže sud prvog stupnja u pobijanoj odluci.

Navedene činjenice koje se odnose na sadržaj podneska žalitelja od 8. lipnja 2016. i vrijeme stjecanja zadužnice kao ovršne isprave bile su poznate stečajnom upravitelju i stečajnom sudu prije ročišta na kojem je ispitana tražbina žalitelja, pa je sud prvog stupnja, prilikom donošenja pobijane odluke, morao voditi računa o njima i uzeti ih u obzir kod odlučivanja o žaliteljevoj tražbini prijavljenoj u ovom stečajnom postupku.

U konkretnom slučaju, nije sporno da je stečajni upravitelj na ročištu od 14. lipnja 2016. u cijelosti osporio žaliteljevu tražbinu kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda (postupajući sukladno odredbi čl. 175. st. 1. i 2. SZ-a), da osporavanje nije otklonjeno, pa je stoga stečajni sudac bio dužan donijeti odluku u smislu odredbe čl. 178. st. 1. ili čl. 178. st. 4. SZ-a.

Prema odredbi čl. 178. st. 1. SZ-a propisano je da će, u slučaju da je stečajni upravitelj osporio tražbinu, stečajni sudac vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Prema st. 4. istog članka, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja.

O upućivanju na pokretanje parnice stečajni sudac je odlučio primjenom odredbe čl. 178. st. 1. SZ-a, ali je iz razloga naprijed navedenih u obrazloženju ove drugostupanjske odluke, u odnosu na dio tražbine od 20.238.649,93 kn (protuvrijednosti iznosa od 2.657.002,00 EUR naznačenog u zadužnici), u konkretnom slučaju, trebao odluku donijeti na temelju odredbe čl. 178. st. 4. SZ-a, jer je u odnosu na taj dio prijavljene tražbine postojala ovršna isprava, čime je sud prvog stupnja pogrešno primijenio materijalno pravo, pa je, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ/15, u tom dijelu trebalo preinačiti pobijanu odluku i stečajnog upravitelja uputiti na parnicu da dokaže osnovanost svog osporavanja.

Radi izloženog, odlučeno je kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

U Zagrebu 1. ožujka 2017.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

U. B. Vrabljec
BRANKICA CURMAN